בעל שם טוב על התורה — פקודי

אלה פקודי המשכן וגו', יש להבין בפרשה זו שנאמר בפרטות בכל מעשה ומעשה שעשו במשכן וכלים נאמר בכל אחד שעשו כאשר ציוה ה' את משה, דקשה למה לו לפרוט בכל אחד, הוי לו לומר באחרונה דרך כלל ויעשו כאשר ציוה וגו', אלא התורה רמזה לנו רמז מוסר בכללות עבודת השם יתברך ועשיית המצוות, הן שופר וסוכה ופסח ותפלין וכיוצא, שיש בכל אחת עובדא ומילולא ורעותא שהוא המחשבה, וכוונת המצוה והתפלה הוא רבה ונורא, ולא כל אדם גם מבני עלייה יודעים חלק אחד מאלפי אלפים חלקים, שכוונו אנשי כנסת הגדולה בכוונת התפלה, והוא הדין בכוונת המצוות, ובאמת צורך גדול יש לכל אחד מישראל בכל אחד מן שלשה בחינות הנ"ל, כי מן מעשה המצוות נעשה לבוש לנשמה בגן עדן התחתון, ומן כוונת המצוות נעשה לבוש לנשמה בגן עדן העליון, לכך עצה היעוצה, לכלול את עצמו וכוונתו, הן בתפלה והן במצוה, או בכוונת אכילתו בחול, ומכל שכן בשבת בשלשה סעודות דשבת, ישתף כוונתו עם שאר שלומי אמוני ישראל, היודעין כוונת התפלה והמצוה, ועל סוד כוונת אנשי כנסת הגדולה, וכיוצא בזה, וזה סוד שכתב האר"י קודם תפלה צ"ל ואהבת לרעך כמוך, לקיים מצות עשה זו כדי שיוכלל כוונתו ותפלתו עם היודעים לייחד מדות העליונות, ודי בזה:

והנה עשיית המשכן היה הכוונה שיהיה מחשבתן על מלאכת המשכן העליון, וכמו שנאמר מקור הוקם המשכן ודרשו (תנחומא נשא י"ח) כי בהקמת המשכן למטה הוקם למעלה, והיינו על ידי המחשבה והכוונה שעשו באיברים הנגלים למטה בגשמי, ומחשבתן היה ברוחני לבנות משכן העליון שהוא סוד בריאת שמים וארץ וכל העולמות, ולאו כל מוחא סביל דא, לכן בכל פעולה ופעולה של כלי המשכן אמרו בפירוש שאנו עושין על הכוונה שצוה ה' את משה, והוא ע"ד שאנו אומרים קודם עשיית כל מצוה ויהי נועם וכו':(בן פורת יוסף בהקדמה דף ח' ודף ט' עיין שם)

המשכן משכן. ובמדרש (רבה ותנתומא סי' ב') שנתמשכן שני פעמים וכו' עיין לקמן פ' בלק אות ו':

במדרש תנחומא סי' ב' בענין לחיים שאומרים בשתיית היין ע"ש, אמר הרה"ק רי"מ מקאזניץ ז"ל שיש קבלה בידו משם הבעל שם טוב זי"ע שאין לומר לחיים בשתיית שכר שעורים שקורין [ביע"ר]: (ספרן של צדיקים א' אות ח')

סליק פרשת פקודי בס"ד